Dosarul nr. 5r-5192/2023
4-23117632-12-5r-14082023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 iunie 2024 mun. *****

Judecătoria ***** sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedinte şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

examinând în şedinţa de judecată publică, cauza contravențională privind contestația depusă de ***** împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale din 3*****, privind săvîrșirea contravenției prevăzute de art. *****, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 3***** de către Inspectoratul Național de Securitate Publică în privința lui ***** a fost întocmită decizie asupra cauzei contravenționale nr. ***** privind săvîrșirea contravenției prevăzute de art. *****.

Nefiind de acord cu decizia asupra cauzei contravenționale, ***** a depus contestație.

În motivarea contestației a invocat că la data de *****, în privinţa sa a fost adoptată decizia de sancţionare nr. ***** (*****), în baza art. ***** din Codul contravenţional.

Susține că potrivit decizie de sancţionare, agentul constatator a reţinut în sarcina subsemnatul încălcarea pct. 47 din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, manifestată prin faptul că conducătorul auto a depăşit limita de viteză stabilită pentru sectorul de drum, deplasîndu-se cu *****.

Menționează că potrivit art. 440^1 din Codul contravenţional, contravenţia flagrantă este contravenţia descoperită în momentul săvîrşirii ei sau înainte ca efectele ei să fie consumate. În cazul depistării contravenţiei flagrante, agentul constatator este obligat să întreprindă toate măsurile ce nu suferă amînare şi se impun în vederea constatării acesteia. Procesul contravenţional în cazul contravenţiei flagrante se consideră pornit din momentul descoperirii acesteia. Contravenţia flagrantă urmează a fi înregistrată, prin decizie privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator, cel tîrziu, în următoarea zi lucrătoare din momentul depistării. în acest caz, decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator va conţine şi acţiunile procesuale efectuate pînă la înregistrare.

Susține că la caz, se atestă că norma sus indicată nu a fost respectată, or nu este clar de ce agentul constatator a făcut uz de prevederile art. 440^1 din Codul contravenţional şi nu a purces la întocmirea unui proces verbal cu privire la contravenţie. Aferent circumstanţelor descrise supra, indic că speţei, îi sunt aplicabile prevederile art. 455 din Codul contravenţional, care pledează că neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la

contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. (2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauze).

Afirmă că potrivit prevederilor art. 375 alin.(3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi în lăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional. Astfel, acţiunile subsemnatului, nu se încadrează în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, deoarece nu s-a constatat faptul comiterii contravenţiei. Conform prevederilor art.21 din Constituţie, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

Menționează că art.7 din Codul contravenţional, prevede că persoana poate fii sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Indică că conform art. 8 din Codul contravenţional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională. Astfel, ţinînd cont de cele relatate supra indic că conform prevederilor art. 458 din Codul contravenţional, la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei atrase la răspundere contravenţională; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale precum şi alte aspecte importante pentru soluţionarea cazului.

Relevă că în această ordine de idei, precizez şi solicit ca instanţa de judecată să reţină că agentul constatator nu a prezentat careva probe, administrate legal, or din decizia de sancţionare, nu rezultă că s-au folosit careva mijloace tehnice, omologate conform legii, că ar fi fost acumulate careva probe.

Subsecvent, menţionează că agentul constatator, deşi a emis decizia de sancţionare cu privire la contravenţie, în privinţa subsemnatului, nu a acumulat careva probe ce ar constata culpa şi ar demonstra cu certitudine că subsemnatul a comis faptele invocate de către agentul de circulaţie, iar în aceeaşi ordine de idei, urmează a se reţine că potrivit art. 425 din Codul

contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Susține că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile

Declară că întrucât la materiale cauzei nu se regăseşte un proces-verbal cu privire la contravenţiei, se atestă că agentul constatator a procedat în corespundere cu procedura simplificată de constatare şi examinare a contravenţiei, şi anume în condiţiile Capitolului VII, art. art. 451^1 - 451^4 din Codul Contravenţional. Subsecvent, urmează a se reţine că la art. 451^1 alin. (1) din Codul Contravenţional, legiuitorul a prevăzut expres şi exhaustiv temeiurile de examinare a faptei contravenţionale în baza constatărilor personale ale agentului constatator, şi anume, în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenţie, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenţie doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiţii: contravenţia poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator si nu necesită acumulare de probe: persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei, si recunoaşte săvârşirea contravenţiei; examinarea contravenţiei si aplicarea sancţiunii ţin de competenta agentului constatator: contravenţia nu este pasibilă de sancţiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art. 439^7.

Invocă că la caz, subsemnata nu este de acord cu decizia de sancţionare, or agentul constatator încălcă condiţia obligatorie prevăzută în art. 451^1 alin. (1) lit. b) din Codul contravenţional, care indică expres că, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenţie doar dacă persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei, şi recunoaşte săvîrşirea contravenţiei şi examinează cauza în procedură simplificată. Or, odată ce petentul a menţionat că nu este de acord, este evident că acesta nu a acceptat constatările agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei sale şi nu a recunoscut vina de săvârşirea contravenţiei. în context, solicit să se reţină că dezacordul subsemnatei cu constatările agentului constatator, rezultă şi prin înaintarea prezentei contestaţiei împotriva deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale seria nr. ***** (*****) din *****, relevant fiind că lipseşte actul premergător al deciziei de sancţionare şi anume, acordul de recunoaştere a vinovăţiei.

Consecvent susține că, conform prevederilor art. 451^1 alin. (3) din Codul Contravenţional, în cazul tragerii la răspundere contravenţională în condiţiile alin. (1), agentul constatator va emite o decizie prin care va aplica o sancţiune egală cu o doime din minimumul sancţiunii sub formă de amendă prevăzută în partea specială a cărţii a doua. Astfel, încălcarea faptei contravenţionale prevăzută de art. ***** din Codul contravenţional, se sancţionează cu amendă de la 18 la 24 unităţi convenţionale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.

Consideră că circumstanţele care l-au determinat pe agentul constatator să examineze fapta contravenţională într-o procedură simplificată de constatare, în baza constatărilor personale, sunt neclare, de vreme ce, persoana în privinţa cărei a fost pornit procesul contravenţional, subsemnata, nu a acceptat constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei şi, respectiv, nu a recunoscut săvârşirea contravenţiei, astfel, nefiind întrunite cumulativ condiţiile prevăzute la art. 451[1] alin. (1) lit. b) din Codul Contravenţional, în speţă, agentul constatator, eventual, urma să procedeze la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie, după care să acumuleze probele necesare şi să examineze cauze contravenţională în procedură generală. în această ordine de idei, menţionează că eroarea comisă de către agentul constatator la emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale nr. ***** (*****) din *****, afectează pe de o parte, în mod esenţial fondul cauzei dar, pe de altă parte, lezează dreptul subsemnatului la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 CEDO, în sensul căruia acuzaţia trebuie să fie definită în termeni clari şi preciși pentru a exclude arbitrarietatea şi a-i oferi posibilitatea contravenientului să cunoască exact învinuirile ce îi sunt aduse, ca să-şi poată organiza apărarea intr- un mod valabil, iar în acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit cu stricteţe şi a cerut din raţiuni de securitate juridică a acuzatului, calificarea juridică a faptelor să fie stabilită de către organele abilitate în modul cel mai exact posibil.

Prin urmare solicită ***** anularea deciziei asupra cauzei contravenționale din 3*****, privind săvîrșirea contravenției prevăzute de art. *****.

În ședința de judecată *****, nu s-a prezentat, deși a fost citată de mai multe ori, citația fiind returnată cu mențiunea nereclamat (f.d. 29, 32).

În ședința de judecată agentul constatator nu s-a prezentat, fiind citat legal.

Studiind contestația și materialele dosarului prin prisma motivelor invocate, verificând decizia asupra cauzei contraveționale în baza căruia a fost aplicată sancțiunea, instanța reține următoarele.

La 3***** de către Inspectoratul Național de Securitate Publică în privința lui ***** a fost întocmită decizie asupra cauzei contravenționale ***** privind săvîrșirea contravenției prevăzute de art. ***** și anume, depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, deplasîndu-se la volanul automobilului de model ***** cu viteza de ***** prin localitate.

Potrivit art. ***** din Codul Contravențional, depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, se sancţionează cu amendă de la 18 la 24 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.

Conform art. 8 alin. (2) din Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de acțiunea contravențională.

În corespundere cu art. 14 alin. (1) din Codul Contravențional, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. (2) – contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări.

În accepțiunea art. 440 alin. (1) din același Cod, constatarea faptei contravenționale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției desfășurată de agentul constatator, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcționarul abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, către instanța de judecată sau către un alt organ, spre soluționare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul-constatator pe baza constatărilor personale și probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale intră în sfera cauzelor penale. Astfel, pentru materia contravențională sunt valabile unele garanții procedurale specifice materiei penale în sens european autonom, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § (2) din Convenție.

Astfel, pentru respectarea garanțiilor menționate, judecătorul va verifica legalitatea și temeinicia deciziei asupra cauzei contravenționale.

Din materialele cauzei rezultă că, decizia asupra cauzei contravenționale a fost întocmită în prezența contravenientei, acest fapt este confirmat prin semnătura petentului.

Cu referire la legalitatea deciziei asupra cauzei contravenționale, analizînd cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. *Astfel, decizia asupra cauzei contravenționale nu cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravențional, însă acestea nu afectează în mod esențial fondul cauzei, iar sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând semnătura agentului constatator precum și a contravenientului.*

Dispozițiile legale pertinente au fost corect menționate de către agentul constatator, sancțiunea fiind aplicată cu respectarea prevederilor legale referitoare la cuantumul minim și maxim al amenzii.

Instanța de judecată reține că au fost respectate dispozițiile legale prevăzute sub sancțiunea nulității absolute, iar petentul nu a invocat niciun motiv de nulitate a deciziei asupra cauzei contravenționale, susținerile sale vizând exclusive temeinicia acestuia.

În ceea ce privește temeinicia deciziei asupra cauzei contravenționale, instanța va reține aplicabilitatea în speță a dispozițiilor art. 6 din Covenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum au fost acestea interpretate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

Norma pretinsă a fi încălcată de către petent, adică art. ***** din Codul Contravențional, este adresată tuturor conducătorilor auto și nu privește o categorie aparte de

conducători de mijloace de transport sau persoane, scopul aplicării acestei sancțiuni fiind deopotrivă punitiv și preventive, astfel încît sunt valabile garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală (Luko vs Slovacia, 2 septembrie 1998; Nicoleta Gheorghe vs România, 3 aprilie 2012, § 25-26). Articolul 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, garantează dreptul la respectarea prezumției de nevinovăție, ca element al dreptului la un proces echitabil în materie penală.

De menționat că decizia asupra cauzei contravenționale este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, decizia asupra cauzei contravenționale a fost întocmită cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Instanța de judecată constată că depășirea limitei de viteză legală stabilită pe o anumită porţiune de drum constituie o contravenție care poate fi constatată prin mijloace tehnice certificate, nefiind suficientă constatarea personală a agentului constatator.

Fapta reținută de către agentul constatator prin decizia asupra cauzei contravenționale, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții. Făptuitorul nu a făcut dovada celor susținute prin contestație, în sensul că nu se face vinovat de fapta reținută în sarcina sa de agentul constatator, adică conducerea cu depășirea vitezei maxime legale admise pe sectorul de drum pe care circulase, obligație care îi revenea conform art. ***** din Codul Contravențional.

Conform art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În conformitate cu art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzîndu-se de lege.

Astfel, legiuitorul a instituit obligația încheierii deciziei asupra cauzei contravenționale fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Instanța de judecată reține că, mențiunile deciziei asupra cauzei contravenționale ***** din 3***** se coroborează cu înregistrarea foto anexată la dosar (f.d. 23).

Aparatul radar *****, care a efectuat această înregistrare și care a măsurat viteza îndeplinește condițiile impuse de lege, fiind verificat metrologic, așa cum rezultă din buletinul de verificare metrologică ***** (f.d. 24).

Din prevederile Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 965 din 17.11.2014, pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului” și modificarea Concepției Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului”, pct. 45, supravegherea circulației rutiere se efectuează cu unități fixe sau mobile de supraveghere. Din această categorie fac parte sistemele fixe și mobile dotate cu camere de supraveghere care înregistrează probele privind încălcările din domeniul circulației rutiere în procesul de monitorizare a situației în zonele de supraveghere. Pct. 47 din aceeași hotărâre prevede că mijloacele tehnice certificate sau mijloacele tehnice omologate și verificate metrologic, dotate cu opțiuni de înregistrare foto și/sau video se utilizează pentru fixarea probelor privind încălcările din domeniul circulaţiei rutiere.

Cu referire la înregistrarea foto depusă la dosarul cauzei de către agentul constatator, instanța reține că acesta îndeplinește condițiile impuse de lege, conținând ora și data efectuării măsurătorii, mărimea vitezei măsurate și imaginea autovehiculului, cu evidenţierea numărului de înmatriculare al acestuia.

Așa cum s-a arătat, stabilirea vitezei de deplasare a făptuitorului s-a realizat în condițiile legii, respectiv cu un mijloc certificat și verificat metrologic, astfel că forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție rezultă și din dovezile în baza cărora s-a întocmit.

Prin urmare, fată de cele invocate mai sus, instanța de judecată apreciază că ***** a săvârșit fapta contravențională reținută în sarcina sa prin decizia asupra cauzei contravenționale, nefiind răsturnată prezumția de validitate și temeinicie de care beneficiază acest act.

În privința sancțiunii aplicate, instanța apreciază că aceasta este proporțională cu gravitatea faptei săvârșite, atât timp cât, circulând cu o viteză care depășește limita maximă admisă de lege pentru sectorul de drum respectiv, acesta a ignorat dispozițiile legale adoptate în vederea asigurării siguranței participanților la trafic.

Având în vedere cele prezentate anterior, instanța de judecată va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de către ***** împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale din 3*****, privind săvîrșirea contravenției prevăzute de art. *****.

În temeiul celor justificate, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), art. 448, art. 460 și art. 462 din Codul Contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca neîntemeiată, contestaţia depusă de ***** împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale nr. ***** din 3*****, privind săvîrșirea contravenției prevăzute de art. *****.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel *****, prin intermediul Judecătoriei *****, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii